

DECENT WORK FOR
WOMEN WORKERS

Проектот е
кофинансиран од ЕУ

ЖЕНИТЕ РАБОТНИЧКИ КОИ ЈА ПРОМЕНИЈА

ИСТОРИЈАТА

ЖЕНИТЕ РАБОТНИЧКИ КОИ ЈА ПРОМЕНИЈА ИСТОРИЈАТА

Издавач: Здружение на бизнис жени

Скопје, јануари 2024 година

Документот е изработен со поддршка на Европската Унија. За содржината одговара авторот, Здружението на бизнис жени во соработка со Фондација за менаџменти индустриско истражување и истиот не ги изразува гледиштата на ЕУ.

ВОВЕД

Пристојните услови за работа се суштински за сите работници, но се особено важни за жените. Жените работници со векови се соочуваат со дискриминација и нееднаквост на работното место, а креирањето можности за пристојна работа може да помогне да се решат овие прашања и да се промовира родовата еднаквост.

Пристојните услови за работа, т.е. пристојната работа е дефинирана од страна на Меѓународната организација на трудот (МОТ) како работа што е „продуктивна и обезбедува правичен приход, безбедност на работното место и социјална заштита за семејствата, подобри изгледи за личен развој и социјална интеграција, слобода на луѓето да ги изразат своите грижи, да ги организираат и да учествуваат во одлуките кои влијаат на нивниот живот и еднакви можности и третман за сите жени и мажи“.

Причини зошто пристојната работа е толку важна за жените работници се повеќе:

- Родова еднаквост: пристојната работа може да помогне да се промовира родовата еднаквост со тоа што ќе се осигури дека жените ги имаат истите можности како и мажите на работното место. Ова вклучува еднаква плата за еднаква работа, пристап до обуки и развој и право да се биде слободен од дискриминација и вознемирување.
- Економско зајакнување: пристојната работа може да помогне да се зајакнат жените економски, преку обезбедување фер приход и пристап до социјална заштита. Ова може да помогне да се намали сиромаштијата и да се подобри економската благосостојба на жените и нивните семејства.
- Здравје и безбедност: пристојната работа, исто така, може да помогне да се осигури безбедноста и здравјето на работничките на работното место. Ова вклучува пристап до соодветна заштитна опрема, безбедни работни услови и право да се биде слободен од насилство и вознемирување.
- Рамнотежа помеѓу работата и животот: пристојната работа може да помогне да се унапреди рамнотежата помеѓу работата и животот преку обезбедување флексибилни работни аранжмани, како што е работата со скратено работно време, споделување на работата, работа од дома и сл. Ова може да им помогне на жените да ги балансираат своите работни и семејни обврски и да ја подобрат нивната севкупна благосостојба.
- Глас и застапеност: пристојната работа може да помогне работничките да имаат глас и да бидат соодветно претставени на работното место. Ова го вклучува правото да се приклучат во синдикат, да учествуваат во колективно договарање и да бидат вклучени во процесите на донесување одлуки кои влијаат на нивниот живот и работа.

Пристојната работа за жените работници е од суштинско значење и со зголемување на свесноста за потребата од и важноста на пристојната работа за работничките, можеме да помогнеме да се создаде поправедно и еднакво општество за сите.

- Валентина Дисоска, претседателка на Здружение за бизнис жени

Содржина

Мери Џоунс	5
Роуз Шнајдерман	6
Френсис Перкинс	7
Кристал Ли Сатон	8
Клара Лемлих	9
Фани Селинс	10
Елизабет Флин	11
Сара Багли	12
Луси Парсонс	13
Мери О'Саливан	14
Хариет Робинсон	15
Ада Рајт	16
Рози Риветер (Ковачката)	17

Мери Џоунс (Mary G. Harris Jones) 1837 – 1930

Мери Џоунс, позната и како „Мајка“ Џоунс, била клучен организатор на заедницата и работниците со значајна улога во работничкото движење кон крајот на 19 и почетокот на 20 век. Таа е родена во Корк, Ирска во 1837 година, а како дете емигрирала во САД со своето семејство.

Џонс ја започнала својата кариера како учителка, за подоцна да се насочи кон активизам, како член на работничкото движење, со цел подобрување на условите на работниците во индустриите како што се ископување јаглен и искоренување на детскиот труд.

Позната е по своите впечатливи говори и нејзиниот бестрашен став. Во тек на нејзиниот активизам организираше бројни штрајкови и митинзи и се борела за правата на работниците. Џоунс била основачки член на Industrial Workers of the World (IWW), синдикат кој се обидувал да ги обедини сите работници под едно знаме.

Џонс била особено страствена за правата на децата, застапувајќи го ставот дека децата треба да бидат на училиште, а не во фабрики. Таа го водела маршот на деца-работници од Пенсилванија до домот на претседателот Теодор Рузвелт во Њујорк за да привлече внимание на ова прашање.

Џонс исто така била застапник за правата на жените на работното место, верувајќи дека жените треба да ги имаат истите права и можности како и мажите, еднакви плати и подобри услови за работа.

Роуз Шнајдерман (Rose Schneiderman) 1882 – 1972

Роуз Шнајдерман била работнички лидер и активист и неуморно се борела за правата на работничките на почетокот на 20 век. Родена е во Полска во 1882 година, а емигрирала во САД со своето семејство кога била само дете. На 13-годишна возраст почнала да работи во текстилна фабрика, а набрзо потоа се вклучила во работничкото движење.

Шнајдерман била харизматичен говорник и клучна фигура во борбата за осумчасовниот работен ден, а воедно помогнала да креираат законите за минимална плата и максимални часови на работа. Таа, исто така, се борела за правото на жените да работат во области каде што традиционално доминираат мажи, како што се конфекцијата и занаетите.

Шнајдерман била движечка сила зад усвојувањето на Законот за фер работни стандарди во 1938 година, со кој била воспоставена федерална минимална плата и максимална работна недела. Исто така, помогнала во основањето на Женската синдикална лига, организација која обезбедувала поддршка и ресурси за работничките.

Покрај нејзината работа како работнички лидер, Шнајдерман била активна и во движењето за право на глас на жените. Таа верувала дека правото на жените на глас е од суштинско значење за постигнување родова еднаквост на работното место и во општеството во целина.

Наследството на Шнајдерман живее и денес во многуте унапредувања на работничките права што таа помогнала да се постигнат. Нејзиното неуморно застапување за правични плати, безбедни работни услови и родова еднаквост на работното место го отвори патот за идните генерации жени да се борат за своите права.

Според нејзините зборови, „Работничката мора да има леб, но таа мора да има и рози“. Ова чувство, дека жените работници ги заслужуваат не само основните животни потреби, туку и убавината и радоста што го прават животот вреден за живеење, останува исто толку релевантно и денес како и пред еден век.

Френсис Перкинс (Frances Perkins) 1880 – 1965

Френсис Перкинс била американска политичарка и работничка активистка која работела како секретар за труд на САД од 1933 до 1945 година. Таа била првата жена што имала функција на ниво на Кабинет во Соединетите Држави и одиграла значајна улога во законодавството за Њу Дил (New Deal), донесено за време на претседателството на Френклин Д. Рузвелт.

Перкинс била израсната во добро ситуирано семејство. По завршување на колеџ, работела како социјален работник, каде што се заинтересирала за работничките права. Во 1911 година, била сведок на пожар во фабриката Триангл Ширтвејст (Triangle Shirtwaist) во Њујорк, во кој загинале 146 работници од текстилната индустрија, од кои многумина биле млади жени. Ова искуство ја инспирирало да го посвети својот живот на подобрување на работните услови за американските работници.

Перкинс се вклучила во политиката во раните 1900-ти, работејќи со реформски настроени политичари во Њујорк. Таа била назначена во Државната индустриска комисија на Њујорк во 1929 година, а по изборот на Рузвелт за претседател, била назначена секретар за труд.

Како секретар за труд, Перкинс помогнала во изготвување и спроведување на многу од програмите на Њу Дил насочени кон подобрување на животот на американските работници. Таа била клучна фигура во создавањето на Законот за социјално осигурување, кој воспоставил систем на старосни пензии, осигурување за невработеност и социјална помош. Исто така, помогнала во нацрт-законите за воспоставување регулативи за минималната плата и максимални работни часови, како и законите што го штитат правото на работниците да формираат синдикати.

Перкинс била неуморен застапник за правата на работниците и одиграла значајна улога во обликувањето на работните закони и прописи кои продолжуваат да ги штитат американските работници до денес. Починала во 1965 година на 85-годишна возраст, оставајќи зад себе наследство на социјален и политички активизам кој продолжува да ги инспирира жените и работниците ширум светот.

Кристал Ли Сатон (Crystal Lee Sutton) 1940 – 2009

Кристал Ли Сатон, позната и како „Норма Реј“, била храбар борец за подобри работни услови во текстилна фабрика во Северна Каролина. Сатон била самохрана мајка на три деца и текстилна работничка. Кон крајот на 1970-тите, се вклучила во синдикатот на текстилните работници и почнала да ги организира своите колеги работници да се борат за подобри плати, бенефиции и работни услови.

Активизмот на Сатон го привлечно националното внимание во 1978 година, кога била отпуштена од нејзината работа поради обид да организира синдикат. Нејзината приказна е драматизирана во филмот „Норма Реј“, во кој главната улога ја игра Сали Филд. Филмот ја донесе приказната на Сатон до пошироката публика и помогна да се подигне свеста за борбата на Американците од работничката класа.

И покрај губењето на работата, Сатон продолжила да се бори за правата на работниците. Таа продолжила да работи во Здружениот синдикат на работници за облека и текстил, каде што се залагала за подобри плати и работни услови за текстилните работници. Таа, исто така, работела како организатор на трудот и патувала низ земјата, зборувајќи со работниците за важноста на синдикатот и борбата за нивните права.

Сатон починала во 2009 година, но нејзиното наследство живее. Таа е запаметена како бестрашен борец за работничките права и шампион на работничката класа. Нејзината приказна е инспирација за сите оние кои веруваат во моќта на колективната акција и важноста да се застане позади она што е праведно. Животот и работата на Сатон нè потсетуваат дека сите ние имаме моќ да извршиме промени во нашите заедници и нашите работни места и дека никогаш не треба да се откажуваме пред предизвиците.

Клара Лемлих (Clara Lemlich) 1886 – 1982

Клара Лемлих била организаторка на трудот, родена во Украина, која одиграла клучна улога во штрајкот на 20.000 конфекциски работници во Њујорк во 1909 година. Нејзиниот активизам започнал на млада возраст, кога како тинејџерка се вклучила во работничкото движење, по што емигрирала во САД во 1903 година.

Лемлих работела во конфекција во Њујорк и од прва рака била сведок на лошите работни услови и ниските плати кои биле секојдневие за работничките. Во 1909 година, таа помогнала да се организира штрајк на конфекциските работници во кој на крајот ќе бидат вклучени повеќе од 20.000 работници. Штрајкот траел со месеци и иако бил обележан со насилство и апсења, на крајот довел до подобри услови за работа и повисоки плати за работниците. Лемлих била моќен говорник и вешт организатор. Таа одиграла клучна улога во мобилизирањето на работничките, кои сочинувале мнозинство од работната сила во индустријата за облека во тоа време, да учествуваат во штрајкот. Исто така, се залагала за право на глас на жените и работела за Меѓународниот синдикат на работници за облека за жени.

Активизмот на Лемлих се јавил во време кога женските гласови често биле замолчувани во работничките движења. Таа ја оспорила идејата дека жените треба да бидат пасивни учесници во работната сила и покажала дека се способни да организираат и водат успешни штрајкови. Нејзината работа го отвори патот за идните генерации жени да се борат за своите права на работното место.

Во нејзините подоцнежни години, Лемлих продолжила да биде застапник за социјална правда. Таа била вклучена во Комунистичката партија и работела за Конгресот за граѓански права, кој се борел против расната дискриминација и сегрегација. Починала во 1982 година, но нејзиното наследство како пионер на работничкото движење и шампион за правата на жените живее и денес.

Фани Селинс (Fannie Sellins) 1837 – 1930

Фани Селинс била работничка активистка и синдикална лидерка која се борела за подобри услови за рударите за јаглен и нивните семејства. Родена во 1872 година во Сент Луис, Мисури, Селинс почнала да работи на млада возраст за да помогне во издржување на своето семејство. Работела во фабрика, а подоцна и како конфекциска работничка пред да се вклучи во работничкото движење.

Селинс станала синдикален организатор на Обединетите рудари на Америка (UMWA) во 1913 година. Била позната по нејзината посветеност на каузата и нејзината подготвеност да се спротивстави на моќните компании за јаглен. Таа помогнала да се организираат штрајкови и борбени линии, честопати ставајќи се во опасност за да ги поддржи работниците.

Во 1919 година, Селинс била убиена додека штрајкувала во Пенсилванија, застрелана од чуварите на компанијата додека се обидувала да заштити млад напаѓач кој бил нападат. Нејзината смрт предизвикала голем бес кај работничките активисти и довела до зголемена контрола на третманот на компаниите за јаглен кон нивните работници.

Наследството на Селинс живее и денес како симбол на борбата за правата на работниците. Нејзината храброст и посветеност на каузата инспирирала многу други да ја продолжат борбата за подобри работни услови и правични плати. Таа е запаметена како херој на работничкото движење и инспирација за оние кои продолжуваат да се борат за правда и еднаквост на работното место.

Елизабет Флин (Elizabeth Gurley Flynn) 1890 – 1964

Елизабет Флин била истакната работничка активистка и лидер во Соединетите Држави на почетокот на 20 век. Родена во Њу Хемпшир во 1890 година, Флин била израсната во семејство на активисти кои верувале во правата на работниците. Таа била изложена на социјалистички и работнички идеи на рана возраст, а за овие прашања почнала јавно да зборува кога имала само 16 години.

Раниот активизам на Флин се фокусираше на правата на работничките. Таа се вклучила во Industrial Workers of the World (IWW), работничка организација која била посветена на борба за правата на сите работници, без разлика на пол или раса. Моќните говори на Флин и неуморната организациска работа ја направиле клучна фигура во IWW и таа брзо се искачила низ рангот за да стане еден од највлијателните лидери на организацијата.

Работата на Флин како работничка активистка ја вклучила во многу од најважните работнички борби во своето време. Таа помагала во организирање штрајкови, зборувала на собири и состаноци и пишувала написи и памфлети за поддршка на правата на работниците. Исто така, била силен поддржувач на правото на глас на жените и верувала дека правата на работниците се неразделни од борбата за правата на жените.

Беше апсена многу пати поради нејзините политички активности, но и покрај многуте предизвици со кои се соочила, Флин останала посветена на каузата за правата на работниците во текот на нејзиниот живот. Таа продолжила да зборува во име на работниците и останала влијателна фигура во работничкото движење до нејзината смрт во 1964 година. Денес, Елизабет Флин е запаметена како една од најважните работнички лидери во американската историја, а нејзиното наследство продолжува да ги инспирира активистите ширум светот.

Сара Багли (Sarah George Bagley) 1806 – 1889

Сара Багли била работничка активистка од 19 век, која неуморно се борела за правата на работниците во фабриките. Родена во 1806 година во Њу Хемпшир, Багли на млада возраст почнала да работи во текстилни фабрики. Како и многу други работници во фабриката, таа доживеала исцрпувачки работни услови, долги работни часови и ниски плати. Овие искуства ја инспирирале да стане застапник за правата на работниците.

Во 1844 година, Багли помогнала да се организира Здружението за женска трудова реформа Лоуел (LFLRA). Организацијата ја сочинувале фабрички работници, пред се жени, кои се бореле за подобри работни услови и правични плати. LFLRA била првата организација од ваков вид во Соединетите Држави, а Багли беше клучна фигура во нејзиното формирање.

LFLRA организираше штрајкови и протести, а објавиле и весник наречен Гласот на индустријата, кој се залагал за правата на работниците. Багли била уредник на Гласот на индустријата и го користела весникот за да го привлече вниманието кон проблемите на работниците во фабриките.

Една од главните победи на LFLRA била борбата за десетчасовниот работен ден. Во тоа време, од фабриките работници често се барало да работат до 14 часа на ден, шест дена во неделата. LFLRA тврдела дека овие долги часови се штетни за здравјето и благосостојбата на работниците, и тие успешно лобирале кај законодавниот дом на државата Масачусетс да донесе закон со кој се ограничува работниот ден на десет часа.

Активизмот на Багли продолжил во текот на нејзиниот живот. Таа подоцна се вклучила во движењето за право на глас на жените и работела на подобрување на условите за затворениците.

Сара Багли денес е запаметена како пионерка во борбата за правата на работниците. Нејзината работа со Здружението за женски реформи во трудот Лоуел помогнала да се отвори патот за идните работнички активисти и се постават темелите за работничкото движење во Соединетите Држави.

Луси Парсонс (Lucy Gonzalez Parsons) 1851 – 1942

Луси Парсонс била организатор на трудот и анархистка која се борела за правата на работниците кон крајот на 19 и почетокот на 20 век. Родена е во Тексас во 1851 година, како ќерка од мешан брак. Парсонс се соочила со дискриминација и сиромаштија уште од млада возраст, а нејзините искуства ја навеле да стане жесток застапник за социјална правда.

Парсонс се преселила во Чикаго во 1870-тите, каде што се вклучила во работничкото движење. Парсонс верувала во рушење на капитализмот и воспоставување на општество засновано на взаемна помош и соработка. Помогнала во основањето на Industrial Workers of the World (IWW), синдикат кој се обидува да ги обедини работниците од сите раси и пол во заедничка борба за своите права. Парсонс се залагала за употреба на директна акција, како што се штрајкови и саботажа, за да се постигнат работничките цели.

И покрај тоа што се соочила со прогон, Парсонс продолжила да зговори и да ги застапува правата на работниците. Таа била елоквентен и моќен говорник, а нејзините говори инспирирале многумина да се приклучат на борбата за социјална правда. Парсонс пишувала и за неколку радикални весници и била влијателен глас во анархистичкото движење.

Парсонс живеела долг и исполнет живот и продолжила да се бори за работничките права до нејзината смрт во 1942 година. Таа е запаметена како жесток застапник за социјална правда, а нејзиното наследство живее во борбите на работниците и активистите денес.

Мери О'Саливан (Mary O'Sullivan) 1864 – 1943

Мери Кени О'Саливан била пионер во работничкото движење и еден од најистакнатите организатори на трудот кон крајот на 19 и почетокот на 20 век. Родена во 1864 година во Ханибал, Мисури, О'Саливан пораснала во семејство од работничка класа и почнала да работи во фабрики на млада возраст.

О'Саливан се заинтересирала за работничкиот активизам откако таа и нејзините колешки соработнички доживеале лоши работни услови и ниски плати. Таа се приклучила на Витезите на трудот, национален синдикат кој се залагал за правата на работниците и брзо се искачила низ рангот. Била избрана за прва жена организатор на Унијата.

О'Саливан била неуморен застапник за правата на работниците, особено жените. Таа помогнала во основањето на Женската синдикална лига, која се борела за подобри работни услови и правични плати за жените. Таа, исто така, работела на тоа жените да бидат вклучени во работничкото движење и одиграла истакната улога во организирањето штрајкови и демонстрации.

Во текот на нејзината кариера, О'Саливан се соочила со бројни предизвици и пречки, вклучувајќи го сексизмот и дискриминацијата. Сепак, останала посветена на каузата. Се борела за осумчасовен работен ден, подобри работни услови и правото на синдикат, а била клучна фигура во работничкото движење повеќе од 30 години.

Наследството на О'Саливан продолжува да ги инспирира и да влијае на современите работнички активисти. Таа била предводник на жените во работничкото движење и нејзините придонеси помогнале да се отвори патот за идните генерации. Денес, нејзината работа и посветеност на каузата за правата на работниците се паметат и слават, а таа останува моќен симбол на тековната борба за правда и еднаквост на работното место.

Хариет Робинсон (Harriet Robinson) 1825 – 1911

Хариет Хансон Робинсон била истакнат работнички активист и реформатор кој одиграл значајна улога во борбата за подобри работни услови и правични плати за жените во 19 век. Родена во 1825 година во Бостон, Масачусетс, Робинсон почнала да работи во текстилна фабрика на десетгодишна возраст. Работела долги часови во тешки услови и заработувала многу мала плата.

Како што растела, Робинсон се повеќе се вклучувала во работничкото движење. Таа помогнала да се организира Здружението за женски реформи во трудот Ловел, кое се борело за подобри работни услови и плати за жените во текстилната индустрија. Здружението објавило весник „Понудата на Ловел“, во кој биле прикажани написи и поезија напишани од работнички.

Робинсон била вклучена и во движењето за право на глас на жените. Таа била членка на Здружението за право на глас на жените во Нова Англија и тесно соработувала со суфражистката Луци Стоун. Во 1850 година, Робинсон зборувала на Националната конвенција за правата на жените во Ворчестер, Масачусетс, каде одржала моќен говор во кој се залагала за правата на жените.

И покрај отпорот од сопствениците на фабрики и конзервативните политичари, Робинсон продолжила да се бори за работничките права во текот на нејзиниот живот. Таа пишувала статии и држела говори во кои се залагала за подобри работни услови и повисоки плати за жените. Во 1874 година, таа ја објавила книгата „Разбој и вретено“, која ги прикажува нејзините искуства како текстилна работничка и нејзиното учество во работничкото движење.

Застапувањето на Робинсон за работнички права и право на глас на жените помогнало да се отвори патот за идните генерации активисти. Нејзиниот придонес за работничкото движење и правата на жените се слави и денес, а таа останува инспирација за оние кои се борат за правда и еднаквост на работното место.

Ада Рајт (Ada Wright) 1862 – 1939

Ада Рајт била истакната суфражетка и феминистичка активистка на почетокот на 20 век. Родена во 1875 година во Нотингем, Англија, Ада пораснала во семејство од работничка класа и била изложена на суровата реалност на сиромаштијата и нееднаквоста уште од млада возраст. Ова искуство и всадило силно чувство за социјална правда и како млада возрасна се вклучила во различни работнички и социјалистички движења.

Сепак, борбата за женско право на глас ќе стане животно дело на Ада. Таа се приклучила на Женската социјална и политичка унија (WSPU) во 1907 година, и брзо станала посветена членка на организацијата. Ада била позната по нејзината бестрашност и подготвеност да ризикува во извршување на каузата за право на глас. Учествувала во штрајкови со глад, митинзи и протести, а била апсена многу пати поради нејзиниот активизам.

Еден од најнезаборавните протестни чинови на Ада се случил во 1911 година, кога таа и група колешки суфражети ги искршиле прозорците на владината зграда во Лондон. Ада била осудена на шест месеци затвор за нејзината улога во инцидентот, но одбила да се повлече. Продолжила да води кампања за право на глас на жените дури и по нејзиното ослободување и станала влијателна фигура во рамките на WSPU.

Неуморната работа и посветеноста на Ада на каузата за право на глас помогнале да се отвори патот за идните генерации жени. Во 1918 година, Законот за застапување на луѓето го одобри гласањето на жените постари од 30 години кои исполнуваат одредени услови за имот. Дури во 1928 година во Англија, на жените им беа доделени еднакви права на глас со мажите, но основата што ја поставиле Ада и нејзините колешки суфражети била клучна за постигнување на овој пресврт. Наследството на Ада Рајт како суфражетка и феминистичка активистка продолжува да ги инспирира луѓето денес. Нејзината бестрашност, одлучност и непоколеблива посветеност на социјалната правда се квалитети кои сè уште се многу потребни во нашиот свет денес. Со сеќавање и почитување на придонесите на Ада и другите суфражети, можеме да продолжиме да се залагаме за поправедно и порамноправно општество за сите.

Рози Риветер (Rosie the Riveter) 1942

Рози Риветер (Ковачката) е симбол, културна икона, која за прв пат се јавува за време на Втората светска војна и до денес е препознаена како симбол на придонесот на жените за време на воените напори. Терминот „Rosie the Riveter“ првпат е употребен во истоимена песна, напишана во 1942 година. Песната раскажува приказна за жена која оди да работи во фабрика додека нејзиниот сопруг е отсутен во војна. Песната станала популарна и ликот на Роза се користеше во постери и други пропагандни материјали, за да ги охрабри жените да се приклучат кон работната сила.

Сликата на Роза Риветер - жена со бандана на главата, која ја витка раката и вели „Можеме да го направиме тоа!“, стана икона на феминистичкото движење во 1970-тите, кога терминот се користеше за промовирање на еднаквоста на жените на работното место. Роза Риветер е облечена во работничка облека и неретко е прикажана со пиштол за нитни, алатка што се користи за изградба на бродови и други метални конструкции. Сликата беше искористена за да се охрабрат жените да работат во фабрики и други традиционално машки работни места за време на војната. Сликата на Роза стана симбол на зајакнувањето на жените и нивната способност да прават сè што мажите можат да направат.

Многу жени го прифатија повикот да работат за време на војната и станаа познати како „Рози Риветер“. Тие работеа во фабрики, бродоградилшта и други индустрии кои ги поддржуваа воените напори. Жените беа вклучени во градењето авиони, тенкови и други воени оружја, а нивниот придонес помогна војната да се доведе до успешен крај.

Сликата за Роза Риветер трае со децении и ја претставува моќта и силата на жените. Ликот на Роза продолжува да ги инспирира жените да ги постигнат своите цели, а нејзиното наследство е доказ за важната улога што жените ја имаат низ историјата.